

РЕШЕНИЕ

№ 5284

гр. София, 31.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 22.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **5454** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Заповед № 11070/14.04.2021 г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ), издадена от М. К. - началник отдел „Оперативни дейности“ - [населено място], за „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и отнемане в полза на държавата фискално устройство – фискален принтер, модел DATECS DP-35-KL, рег. № 3966168.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен и неправилен поради нарушение на закона. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед.

Ответникът – началник отдел „Оперативни дейности“ - [населено място], дирекция „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 06.04.2021 г., от органи по приходите в ТД на НАП - В. Т. са съставени протоколи за извършена проверка в търговски обект – Сладкарски цех, находящ се в [населено място], [улица], експлоатиран от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Установено е, че

дружеството не е изпълнило задължението си да използва фискално устройство, което да отговаря на изискванията за одобрен тип и да е одобрено от Българския институт по метеорология, с което е нарушило разпоредбите на чл. 8, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, във връзка с чл.8. ал. 1 от Наредбата, във връзка с приложение 1, т.3б, буква "Е", предложение 3, във р. с чл.118, ал.2 от ЗДДС.

На 14.04.2021 г., е издадена и оспорената в настоящето производство Заповед № 11070 на началник отдел „Оперативни дейности“ - В. Т., съобщена на дружеството на 05.05.2021 г. Заповедта е оспорена пред Административен съд чрез административния орган, с жалба, подадена на 18.05.2021 г.

Органът е направил извод, че [фирма] използва фискално устройство, което не отговаря на изискванията за одобрен тип и не е одобрено от Българския институт по метеорология, с което е изпълнен състав на чл. 186, ал. 1, т. 2 ЗДДС.

В заповедта са изложени мотиви относно тежестта на нарушението. Посочено е, че неизпълнение на задължението за регистриране, въвеждане в експлоатация и използване на фискално устройство от одобрен тип съгласно разпоредбите на закона и нормативните актове по неговото прилагане, чрез което да се отчитат оборотите от извършените продажби, се накърнява реда и правната сигурност на данъчното документиране, затруднява се дейността на органите по приходите и се създават усложнения в отношенията между данъчния субекти от една страна, и между тях и данъчните органи, от друга.

При установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл.149, ал.1 от АПК и от надлежна страна, като разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Разпоредбата на чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС предвижда, че принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което използва фискално устройство или интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, които не отговарят на изискванията за одобрен тип и не са одобрени от Българския институт по метеорология.

С нормата на § 75, ал. 6 от ПЗР на Н. на Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, обн. ДВ, бр. 80 от 28.09.2018 г. е въведено задължение за лицата по чл. 3, с изключение на лицата, използващи ЕСФП и ИАСУТД, които са регистрирани по ЗДДС, да приведат дейността си в съответствие с изискванията на наредбата в срока до 31.12.2020 г. От протокола за извършена проверка в търговския обект на 06.04.2021 г. се установява, че оспорващото дружество не е изпълнило задължението си по § 75, ал. 6 от ПЗР на Н. на Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ да приведе дейността си в съответствие с изискванията й относно фискалните устройства. Процесното ФУ не отговаря на функционалните изисквания към ФУ, тъй като същото по смисъла на наредбата (чл. 8, ал. 2) и на ЗДДС (чл. 118, във вр. с чл. 186, ал. 1, т. 2) не представлява одобрен тип ФУ, тъй като не е свързано с фискално устройство. Това е така, защото за да се приеме, че едно ФУ е одобрен тип, следва кумулативно освен да е одобрен тип ФУ от Българския институт по метеорология (с издадено свидетелство за одобрен тип и вписано в публичния регистър), то да отговаря на техническите и функционални изисквания, регламентирани в Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ.

Съгласно разпоредбата на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС ПАМ "се прилага" на лице, което извърши някое от изброените нарушения. При установено по съответния ред от административния орган нарушение, той налага на търговеца ПАМ - "Запечатване на обект и забрана за достъп до него", но преценява продължителността на срока на мярката с оглед всички факти и обстоятелства, т. е. при определяне на продължителността на срока органът действа при условията на оперативна самостоятелност, което следва и от използвания в чл. 186, ал. 1 от ЗДДС израз "до 30 дни". Съгласно чл. 169 АПК в този случай съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административния акт. Следователно, освен проверката на посочените в конкретната материалноправна норма граници на оперативната самостоятелност, проверката за законосъобразност включва и спазването на принципите на административния процес и особено принципите на законност и пропорционалност /съразмерност/, регламентирани в чл. 4 и чл. 6 АПК.

Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, принудителната административна мярка по, ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от т. 1 от Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, началниците на отдели "Оперативни дейности" в дирекция "Оперативни дейности" в ГД "Фискален контрол" на НАП са оправомощени да издават заповеди за налагане на ПАМ - запечатване на обект по чл. 186 от ЗДДС. Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – началник отдел „Оперативни дейности“, в качеството му на орган по приходите, съгласно чл.186, ал.3 ЗДДС, в рамките на неговата функционална и материална компетентност и не страда от пороци в този аспект, които да обосновават нищожност на оспорвания административен акт.

В заповедта е посочено правното основание за издаването ѝ - чл. 186, ал. 1, т. 2 и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС. Като фактически основания, мотивирали органа да постанови заповедта, са посочени констатациите на органите, обективирани и в Протоколи за извършена проверка, съответно сер. АА, № 0449368/06.04.2021 г. Кд-75 и сер. АА, № 0015536/06.04.2021 г., както и Акт за установяване на административно нарушение № Р608963/14.04.2021 г., както и обстоятелствата във връзка с извършването на констатираното нарушение на нормата на чл. 8, ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, във вр. с § 71, ал. 1 от ПЗР към Н. на Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, във вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС. Предвид наличието на посочени фактически и правни основания за издаването на заповедта, от които става ясно от кои юридически факти органът черпи упражненото от него публично субективно право и писмената форма на акта, съдържащ необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, настоящият състав на съда приема, че е спазена установената форма за издаване на административния акт.

При констатирани нарушения, състоящи се в неизползване на фискално устройство или интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (ИАСУТД), които да отговарят на изискванията за одобрен тип и не са одобрени от Българския институт по метрология, органите по приходите действат в условията на обвързана компетентност и нямат право на преценка дали да приложат или не регламентираната в ЗДДС принудителна административна мярка. Когато възможното законосъобразно решение е само едно и административният орган не разполага с

юридически равностойни варианти, компетентността му е обвързана, т. е. преценката относно обществената значимост на административното нарушение е направена от законодателя, а не е предоставена на органа (Решение № 6029 от 22.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 8978/2018 г., I отделение).

По аргумент от разпоредбата на чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС фактическото основание за налагане на процесната ПАМ, което следва да е сред посочените от органа в заповедта за налагане на ПАМ, е използването на ЕСПФ, което не отговаря на изискванията за одобрен тип и не е одобрено от Българския институт по метрология. Изрично в оспорената заповед е изтъкнато, че в обекта има монтирано и въведено в експлоатация ЕСФП, което не е свързано с фискално устройство и следователно не е от одобрен тип. Посочено е, че изключението, визирано в § 71 към Н. на Наредбата касае тези лица, които използват ЕСФП, ИАСУТД и софтуер за управление на продажби, следователно използването само на ЕСПФ, но не и софтуер за управление на продажби води до извод, че използването на ЕСПФ следва да е свързано с ФУ, за да отговаря на изискванията на Наредбата. Т. е. жалбоподателят не попада в кръга на лицата, за които е предвидено изключението и за него е приложимо изискването на посочената разпоредба на § 75 към Н. към Наредба № Н-18. В този смисъл неоснователно оспорващият настоява, че в обжалваната заповед липсва посочване на фактически основания, представляващи предпоставките за налагане на ПАМ.

Неоснователно оспорващият твърди и липса на изложени мотиви за определяне на срока на мярката. Изложени в оспорената заповед конкретни мотиви във връзка с определянето на срока на мярката са относими към конкретното нарушение и към извършителя му, които мотиви дават възможност на съда да извърши преценката дали процесната ПАМ е в съответствие с целта на закона. Така трите основни посочени съображения на органа да определи срока на мярката в случая на 14 дни са: 1. неизпълнението на задължението от страна на дружеството води до негативни последици за фиска, до неотчитане на приходи и до отклонение от данъчното облагане; 2. Дружеството е следвало да знае за процесното изискване, като с нарушаването се засяга основния ред при тази дейност и означава, че създадената организация в обекта няма за цел и не води до изпълнение на установените правни регламенти във връзка с приетите промени на Наредба № Н-18/13.12.2006 г.; 3. необходимостта от срок за привеждане на дейността в съответствие с изискванията на нормативните актове.

Не се установява в производството на издаване на оспорената заповед да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, обуславящи нейната незаконосъобразност. В съответствие с чл. 35 от АПК, органът е постановил оспорената ПАМ, след като е изяснил релевантните факти и обстоятелства.

Оспореният акт е издаден и при спазване на материалния закон.

Съгласно чл. 118, ал. 3 от ЗДДС фискалната касова бележка е хартиен документ, регистриращ продажба/доставка на стока или услуга в търговски обект, по която се плаща в брой, с чек, с ваучер, с банкова кредитна или дебитна карта, издаден от въведено в експлоатация ФУ от одобрен тип. Изискванията за условията, редът и начинът за одобряване или отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация/дерегистрация, отчитане, съхраняване на документи, издавани от/във връзка с ФУ и ИАСУТД по аргумент от чл. 118, ал. 4 от ЗДДС се определят с наредба, издадена от министъра на финансите, каквато именно е Наредба

№ Н-18/13.12.2006 г. на МФ.

Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ фискално устройство от одобрен тип е устройство, което отговаря на техническите и функционалните изисквания съгласно, ал. 1, има издадено свидетелство за одобрен тип и е вписано в регистъра по чл. 10, ал. 9 (публичния регистър на Българския институт по метрология на одобрените типове ФУ). Т. е. за да се направи извод, че едно ФУ е одобрен тип, следва кумулативно освен да е одобрен тип ФУ от Българския институт по метрология - с издадено свидетелство за одобрен тип и вписано в публичния регистър, и да отговаря на техническите и функционалните изисквания, регламентирани в Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ.

Фискалните устройства, съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, трябва да отговарят на: 1. функционалните изисквания съгласно приложение № 1; 2. техническите изисквания съгласно приложение № 2.

Сред функционалните изисквания към ФУ, регламентирани в Приложение № 1 към чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 26, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, в раздел III - „Изисквания за изобразяване и отпечатване на информацията при работа с ФУ“, в т. 4 е посочено, че фискалната касова бележка, издавана на клиента, трябва да съдържа реквизитите по чл. 26, ал. 1 и 2.

Съгласно чл. 26, ал. 1, т. 16 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ фискалната касова бележка от ФУ трябва да бъде четима, да съответства на образа съгласно приложение № 1 и да съдържа задължително реквизита двумерен баркод (QR код), с изключение на фискална касова бележка, която се издава и визуализира само на дисплей на Ф., без да се издава хартиен документ. Въпросният QR код според Приложение № 18а към чл. 26, ал. 5 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. представлява уникален двумерен баркод и се съдържа в края на всеки документ за продажба/сторно операция непосредствено преди текста "ФИСКАЛЕН Б."/"СИСТЕМЕН Б.", а в случаите на издаване на ДУБЛИКАТ на фискален/системен бон непосредствено преди текста "СЛУЖЕБЕН Б."

С нормата на § 75, ал. 6 от ПЗР на Н. на Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ е въведено задължение за лицата по чл. 3, с изключение на лицата, използващи ЕСФП, ИАСУТД и софтуер за управление на продажби, които са регистрирани по ЗДДС, да приведат дейността си в съответствие с изискванията на наредбата в срока до 31.12.2020 г.

В случая административното производство е образувано във връзка с констатирано нарушение на ЗДДС, свързано с използване на ЕСФП, което не отговаря на изискванията за одобрен тип, като разпоредбата на чл. 185 от ЗДДС предвижда налагането на глоба или имуществена санкция. Отделно от това, независимо от предвидените глоби и имуществени санкции, нормата на чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС регламентира налагането на ПАМ запечатване на обект за срок до един месец, спрямо лице, което използва ЕСФП или ИАСУТД, които не отговарят на изискванията за одобрен тип и не са одобрени от Българския институт по метрология, като при установено такова нарушение, както се посочи, органите по приходите действат в условията на обвързана компетентност.

Безспорно в случая от доказателствата по делото се установява, че оспорващото дружество не е изпълнило задължението си по § 75, ал. 6 от ПЗР на Н. на Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ да приведе дейността си в съответствие с изискванията на наредбата. Доколкото процесното ЕСФП не отговаря на функционалните изисквания

към ФУ, същото по смисъла на наредбата (чл. 8, ал. 2) и на ЗДДС (чл. 118, ал. 3 и, ал. 4, във вр. с чл. 186, ал. 1, т. 2) не представлява одобрен тип ФУ, независимо, че е одобрен тип ФУ от Българския институт по метрология. Както по-горе се посочи, за да се приеме, че едно ФУ е одобрен тип, следва кумулативно освен да е одобрен тип ФУ от Българския институт по метрология (с издадено свидетелство за одобрен тип и вписано в публичния регистър) и да отговаря на техническите и функционални изисквания, регламентирани в Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ. Освен това по аргумент от чл. 12, ал. 2, във вр. с, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, при промяна в техническите и/или функционалните изисквания към ФУ устройствата от съответния тип ФУ не са от одобрен тип.

Не се установява по делото в търговския обект, стопанисван от оспорващото дружество да се използва ЕСПФ, ИАСУТД и софтуер за управление на продажби. Същевременно, не е спорно, че [фирма], ЕИК[ЕИК] е регистрирано по ЗДДС. Следователно, действително съгласно § 75, ал. 6 от ПЗР към Н. на Наредба № Н-18/13.12.2006 г. е следвало оспорващото дружество да приведе дейността си в съответствие с изискванията на наредбата в срок до 31 декември 2020 година. Т. е. следвало е да приведе ЕСПФ в съответствие с функционалните изисквания към ФУ.

Разгледани поотделно и в съвкупност доказателствата сочат, че правилно и обосновано административният орган е приел наличието на извършено нарушение - използване на ЕСПФ, което не отговаря на изискванията за одобрен тип, респ. че са налице основанията за налагане на процесната ПАМ, визирани в чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС.

Използването на ФУ, което не отговаря на изискванията за одобрен тип сочи на неспазване на изискванията за надлежно регистриране и отчитане чрез ФУ на продажбите в търговския обект. Както се посочи съгласно чл. 118, ал. 2 от 3 от ЗДДС фискалният бон следва да е издаден от въведено в експлоатация ФУ от одобрен тип. В случая, доколкото процесното ЕСПФ не е от одобрен тип, то не е налице надлежно отчитане на приходите от продажби чрез ФУ, както изисква ЗДДС и Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ.

Обстоятелството, че за нарушението към момента на издаване на оспорената заповед не е издадено наказателното постановление, не представлява отрицателна процесуална предпоставка за налагане на процесната ПАМ. Съгласно на чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС за постановяване на оспорената заповед е достатъчно да е констатирано, че е налице използване на ФУ, което не отговаря на изискванията за одобрен тип. Липсва изискване дори да е налице съставен акт за установяване на административното нарушение. Достатъчно е да е констатирано неправомерното поведение, визирано в посочената разпоредба. Административнонаказателното производство и административното по налагане на ПАМ са самостоятелни и независими. Същите, макар да са породени от един и същ юридически факт имат самостоятелно

съществуване. Това произтича и от техния характер. ПАМ имат преустановителни, възстановителни или превантивни функции - в случая процесната ПАМ има за цел да пресече и преустанови извършването на следващи нарушения и е с превантивна функция, докато с наказателното постановление се налага административно наказание - наказателните постановления са актове по прилагане на санкцията на съответната административноправна норма. ПАМ от своя страна няма санкционен характер. Същата се налага с оглед обективното извършване на посоченото нарушение, има за цел неговото преустановяване и превенцията срещу последващи неправомерни деяния. За настоящото производство е без значение изходът от административнонаказателното производство, респ. без значение е и дали за вмененото нарушение е налице влязло в сила наказателно постановление. Материалноправната разпоредба на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС не изисква като предпоставка за прилагането ѝ да е налице стабилизирани правораздавателен акт, установяващ административно нарушение, обективният състав на което да се вписва в нейната хипотеза. До друг извод не води и разпоредбата на чл. 187, ал. 4 от ЗДДС, тъй като тази норма е приложима, само когато за поведението на съответното лице е ангажирана и административнонаказателна отговорност, като погасяването на тази отговорност чрез изпълнение не води до отпадане на ПАМ, а до прекратяване на действието ѝ. Неоснователно оспорващият поддържа, че налагането на процесната ПАМ не отговаря на целите на закона. Както се посочи, при установяване на административно нарушение като процесното - неизползването на ФУ от одобрен тип, органите по приходите действат в условията на обвързана компетентност и следва да приложат предвидената за това нарушение ПАМ. Законодателят е преценил, че целите на ПАМ, посочени в чл. 22 от ЗАНН ще бъдат постигнати именно с налагането на процесната, предвидена в чл. 186, ал. 1 от ЗДДС, мярка. Като материалноправни предпоставки за налагане на въпросната ПАМ законодателят е посочил различни основания/нарушения, а неизползването на ФУ от одобрен тип е едно от тези основания, предвид преценката на законодателя, че обществената значимост на процесното административно нарушение, изисква в условията на обвързана компетентност да се постанови именно ПАМ като въпросната по делото.

В този смисъл би могло да се разсъждава по въпроса дали издадената ПАМ е в съответствие с целите, визирани в чл. 22 от ЗАНН само ако не се установяват по делото фактическите и правни основания за прилагането на мярката. А в случая безспорно приложената с оспорената заповед

ПАМ съответства на преустановителната и превантивна цел на ПАМ, доколкото със запечатването на търговския обект се преустановява възможността за отчитане на продажбите с ФУ от неodobрен тип, респ. постига се превантивната и преустановителна цел на мярката.

Издаденият акт е мотивиран и по отношение на определения от органа по целесъобразност срок на ПАМ, както съдът вече посочи. С процесната ПАМ се цели предотвратяване на административни нарушения. При определяне на срока правилно са съобразени тежестта на извършеното нарушение и последиците от същото, както и целта да предотврати възможността за извършване на нови нарушения. Действително процесните обстоятелства създават предпоставки с това си поведение дружеството да накърнява обществения интерес и фискалната политика, неотчитайки надлежно извършваните от него продажби и допускайки отклонение от данъчното облагане. Целта на процесната ПАМ е превантивна - да се защити общественият интерес, като се предотврати възможността за нови подобни нарушения от страна на търговското дружество. Следва да се приеме, че съществува възможност за извършване и на друго нарушение от същия вид и изводът за наличието на такава възможност съдът намира за мотивиран и фактически обусловен от конкретните обективни дадености във връзка с неправомерното поведение на оспорващия по отношение отчитането на продажбите, на какъвто извод сочи неизползването на ФУ от одобрен тип. Т. е. извежда се обоснован извод, че търговецът може да извърши друго административно нарушение, ако не е издадена заповед за прилагане на процесната ПАМ.

Срокът на ПАМ се определя по целесъобразност, като в настоящия случай преценката на органа е законосъобразна. Определеният срок на процесната по делото ПАМ - 14 дни е към средния размер, като са изложени доводите, на които се основава извършената преценка. Налице е анализ на конкретни фактически обстоятелства и обективни данни, обусловили конкретната степен на административна принуда в определения от органа срок. Ясно в мотивите по отношение на срока на мярката административният орган е посочил, какво точно е съобразил Доколкото ПАМ е израз на административна държавна принуда, съдът намира, че в конкретния случай същата е определена във вид и за срок, неограничаващи правата на оспорващото дружество в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона легитимна цел. Като всяка една ПАМ и процесната рефлектира неблагоприятно на

дейността в случая на търговеца. Въпросните законоустановени цели на ПАМ, визирани в чл. 22 от ЗАНН, не биха могли да бъдат постигнати, ако се отнасят само към конкретното деяние. Напротив смисълът на закона изисква при прилагане на конкретна ПАМ да се цели чрез мярката да се осигури правомерно поведение на правните субекти.

Конкретните факти по спора правилно са преценени от административния орган като такива, обосноваващи продължителност на срока 14 дни, т. е. половината от максимално допустимия. Установено е неизпълнение на регламентирано в правна норма задължение от страна на търговеца към датата на проверката – 06.04.2021 г., т. е. повече от три месеца след като е изтекъл даденият в нея срок и осъществяване на търговска дейност през този период от време, при която се използва фискално устройство, неотговарящо на техническите и функционалните изисквания по чл. 8, ал. 2 от Наредба Н-18/2006 г. При положение, че от страна на жалбоподателя не са представени доказателства за това, че е привел дейността си в съответствие с изискванията на наредбата след издаването на оспорената заповед, не може да се приеме, че целта на мярката за преустановяване на нарушението, регламентирана в чл. 22 ЗАНН, не може да бъде постигната, нито, че срокът ѝ е прекомерен и несъобразен с принципа на пропорционалност и с тежестта на нарушението.

Засягането в случая на правната сфера на оспорващия е съразмерно спрямо преследваната легитимната цел - предотвратяването и преустановяването на неправомерно спрямо разписаното в закона поведение, както и за предотвратяване на вредните последици от такова поведение в защита на обществения интерес, по аргумент от чл. 22 от ЗАНН. В този смисъл, оспорената заповед, с която е наложена ПАМ е в съответствие с принципа за съразмерност по чл. 6, ал. 2 от АПК и не противоречи на целта на закона. В случая с предвидената от законодателя ПАМ се цели създаването на гаранции за осигуряване на законосъобразно поведение на оспорващия търговец като стопански субект, без ПАМ да се приравнява на санкция.

Съгласно чл. 187, ал. 1 ЗДДС при налагане на ПАМ по чл. 186, ал. 1 се забранява и достъпа до обекта, където са установени нарушенията. Забраната за достъпа до обекта се разпорежда паралелно със запечатване на обекта, поради което предпоставките за постановената забрана за достъп до обекта са тези за налагането на ПАМ. Предвид наличието на предпоставките за прилагане на ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС, то следва да се приеме, че законосъобразно е постановена на основание чл. 187, ал. 1 ЗДДС и забрана на достъпа до обекта.

По отношение на отнетото в полза на държавата ФУ правилно с

процесната Заповед е постановено отнемане в полза на Държавата на фискалното устройство - фискален принтер, модел DATECS DP-35-KL, рег. № 3966168, използвано в проверявания търговски обект. Установено е, че същото не е от одобрен тип по смисъла на чл. 8, ал. 2 от Наредба № Н-18/2006 г., като такава, което не отговаря на изискванията за одобрен тип и не е одобрено от Българския институт по метеорология.

Гореизложеното обосновава извод, че не са налице отменителни основания по смисъла на чл. 146 АПК, респ. жалбата като неоснователна следва да се отхвърли, доколкото наложената ПАМ е издадена от компетентен орган, при спазване на установената форма и административнопроизводствените правила, постановена е в съответствие с материалния закон и целта на закона.

При този изход на спора, съдът намира за основателна претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същият е представяван по делото от юрисконсулт, който не е участвал в проведените заседания по делото, но е депозирал писмена защита. На основание чл. 143, ал. 3 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 144 АПК, вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, с оглед обема на работата и предвид фактическата и правна сложност на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 (сто) лева.

Така мотивиран, и чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I-во отделение, 21 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу заповед № 11070/14.04.2021 г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ), издадена от М. К. - началник отдел „Оперативни дейности“ - [населено място], за „Запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и „Отнемане в полза на държавата“ на фискално устройство – фискален принтер, модел DATECS DP-35-KL, рег. № 3966168.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП – В. Т., юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: